

en teknisk penge- og aktivforvaltning under hypotekbanken, jfr. redegørelsen s. 86-102.

Overvejelserne har herefter samlet sig dels om arbejdsgruppens principale og subsidiære forslag, dels om muligheden af at overføre hele overformyndierets administrationsområde til hypotekbanken.

Ved bedømmelsen af spørgsmålet om overformyndierets fremtidige struktur må det tillægges væsentlig betydning, om overformyndieret skal opretholdes med sit nuværende arbejdsområde eller om det vil være hensigtsmæssigt at søge overformyndierets struktur omlagt, således at institutionen udover sit nuværende arbejdsområde kommer til at varetage andre opgaver.

På baggrund af de synspunkter, der er fremlagt i betænkningen fra administrationsudvalget af 1960 (nr. 301/1962) og den senere redegørelse fra arbejdsgruppen vedrørende centraladministrationens organisation (nr. 629/1971), samt i fortsættelse af de bestræbelser, der i mange år har været i gang i retning af rationalisering af forretningsgangen og decentralisering af sagsområder til eksisterende institutioner under justitsministeriet, har ministeriet gennem nogen tid overvejet mulighederne for at henlægge behandlingen af en række konkrete sager inden for myndigheds- og ægteskabslovgivningen til en ny institution (et familieretsdirektorat) under justitsministeriet. Herved ville man opnå at aflaste departementet for en lang række konkrete sager. En sådan institution skulle foruden de nævnte sagsområder fra justitsministeriet tillige varetage bestyrelsen af de umyndiges midler og de øvrige opgaver, som overformyndieret hidtil har bestridt.

Ønsket om at tilvejebringe en hensigtsmæssig og smidig kompetencefordeling, f. eks. inden for myndighedslovgivningens område, fører endvidere naturligt til overvejelser om, i hvilket omfang man kan henlægge opgaver, som justitsministeren er ansvarlig for, men som behandles af andre myndigheder uden for justitsministeriets departement, til et sådant direktorat. Justitsministeriet finder, at en sådan central institution mest hensigtsmæssigt kan opbygges omkring overformyndieret. Det er ud fra disse synspunkter, at justitsministeriet i 1971 traf beslutning om henlæggelse til overformyndieret af revisionen af værgemålsregnskaber for hele landet og af eksekutorborevisionen for København. Lignende overvejelser kunne man gøre sig med hensyn til en række af de opgaver, som overøvrigheden varetager inden for myndighedslovgivningen m. v., se herom statsamtsudvalgets betænkning (nr. 731/1975) s. 59 ff.

Planerne om etablering af familieretsdirektoratet har imidlertid været sat i bero, idet spørgsmålet om, i hvilket omfang sagsområder vil kunne henlægges til den nævnte institution, afhænger af overvejelserne i forbindelse med ægteskabsudvalgets betænkning (nr. 796/1977) vedrørende fremgangsmåden ved separation og skilsmisse, der er afgivet den 23. marts 1977. En henlæggelse af flertallet af de familieretlige sager til domstolene som foreslået af flertallet i ægteskabsudvalget, vil indebære en klar begrænsning af justitsministeriets nuværende opgaver som rekursinstans, hvilket igen vil have indflydelse på omfanget af de sagsgrupper, der fra justitsministeriets departement kunne tænkes overført til familieretsdirektoratet. Opretholdes de gældende regler om behandlingen af de familieretlige sager, vil justitsministeriets rekursager vedrørende underholdsbidrag og samkvemsret såvel som en række andre konkrete sager inden for ægteskabslovgivningen formentlig kunne overføres til direktoratet. Hvor forelæggelse for en central instans under alle omstændigheder må anses for et nødvendigt led i sagsbehandlingen, således som det er tilfældet med et betydeligt antal sager inden for navneloven, ægteskabs- og adoptionslovgivningen, vil behandlingen af disse sager dog uanset udfaldet af overvejelserne på grundlag af ægteskabsudvalgets betænkning kunne henlægges til familieretsdirektoratet, jfr. herved statsamtsudvalgets betænkning s. 68 og 70.

Da overformyndierets opgaver som foran anført klart må være centralt placeret ved overvejelserne om etablering af familieretsdirektoratet, er disse planer naturligt blevet aktualiseret i forbindelse med overvejelserne om overformyndierets fremtid.

På baggrund af de foreliggende planer om oprettelse af et familieretsdirektorat, der foruden overformyndierets nuværende arbejdsopgaver skal varetage en række andre opgaver indenfor den familieretlige lovgivning, er det regeringens opfattelse, at en løsning, hvorefter overformyndierets arbejdsområde udskilles og henlægges til hypotekbanken, ikke er anbefalelsesværdig. Det samme gælder en samlet henlæggelse af sagerne vedrørende myndighedslovgivningen til hypotekbanken. En sådan ordning ville i øvrigt ikke harmonere med målsætningen i hypotekbanklovens § 8 om varetagelse af opgaver af finansiell karakter.

Man har overvejet, om det vil være muligt at foreslå, at direktoratet oprettes nu med de arbejdsopgaver, som man allerede nu kan forudse, det vil blive aktuelt at henlægge dertil. Man har imidlertid ikke kunnet gå ind herfor, idet det på nuvæ-